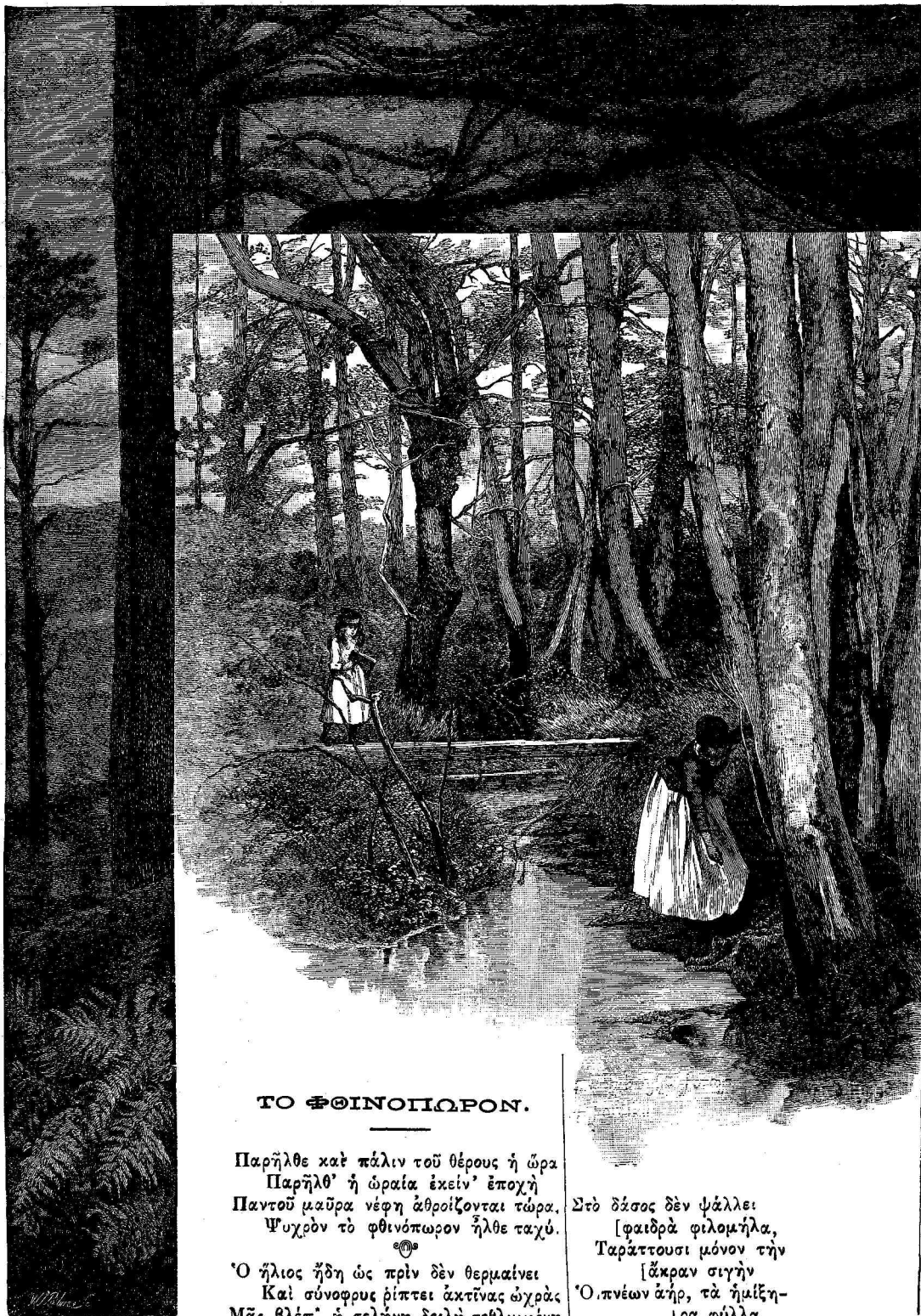

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ.

Παρῆλθε καὶ πάλιν τοῦ θέρου ἡ ὥρα
 Παρῆλθ' ἡ ὥραία ἐκεῖν' ἐποχὴ
 Παντοῦ μαῦρα νέφη ἀθροίζονται τώρα.
 Ψυχρὸν τὸ φθινόπωρον ἦλθε ταχύ.

Ὁ ἥλιος ἤδη ὡς πρὶν δὲν θερμαίνει
 Καὶ σύνοφρος ρίπτει ἀκτῖνας ὥχρὰς
 Μᾶς βλέπ' ἡ σελήνη δειλὴ τεθλιμμένη
 Κι' ἀκούεται ἔξω συρρίων βορρᾶς.

Στὸ δάσος δὲν ψάλλει
 [φαιδρὰ φιλομήλα,
 Ταράττουσι μόνον τὴν
 [ἄκραν σιγὴν
 Ὁ πνέων ἀήρ, τὰ ἡμίξη-
 [ρα φύλλα,
 Ποῦ πῖπτουν καλύπτον-
 [τα ὅλην τὴν γῆν.